

Сулејман Величанствени (нажалост _али један од омиљених јунака истоимене серије) украо нам мошти свете Петке!

Posted: 27. октобар 2013. in Период од 1389. до 1804. год.

Када султан Сулејман I 1521. године осваја Београд, он уз остале драгоцености преноси у Цариград и мошти св. Петке. На молбу молдавског господара Василија 1641. године мошти су пренете у град Јаши, где се и данас налазе, осим два прста шаке, који су у капели свете Петке на Калемегдану.

У турској серији Сулејман Величанствени, која прати буран живот, успехе, походе, интриге на двору и у харему за време његове владавине, није приказано да је управо он украо мошти Свете Петке или Параскеве (грч. Παρασκευή – петак) која је била хришћанска подвижница из 11. века и однео их у Цариград.

Наиме, родила се у граду Епивату (Пиват – на турском Бојадис), који се налазише на обали Мраморног мора између Силимврије и Цариграда у Тракији половином 10. века. Из имућне и веома побожне породице. Имала је брата, који се звао Јевтимије, и који се замонашио веома млад, а касније би изабран за епископа Мадитског (989"996)

Још као девојчица, док је са мајком одлазила у цркву и чула речи Божанског Јеванђеља : „Ко хоће за мном да иде, нека се одрече себе и узме крст свој, и за мном да иде“ (Мк. 8, 34), она свим срцем припаде Господу и када одрасте придружи се плејади благочестивих угодника Божијих.

Након смрти својих родитеља, жељна подвижничког живота она напусти родитељски дом и оде у Цариград, а затим се запути у пустињу Јорданску, живећи строгим отшелничким животом, где се Христа ради подвизавала све до старости своје. У доба позне старости послуша глас Анђела Божијег, остави пустињу и врати се у свој родни град, Епиват. Ту она поживе још две године у непрестаном посту и молитви, па се представи Богу у 11. веку.

Њено тело би од стране верних сахрањено по хришћанским обичајима, али не на градском гробљу већ издвојено од других.

Богоугодни хришћани из тог места после јављања светитељке у сну неком Георгију и Јефимији пронашли су место где су биле закопане њене мошти, извадили су их из земље и положили у **храм светог Петра и Павла у Епивату**. Њене чудотворне мошти пренесене су у току времена много пута. Најпре у **Цариград**, па одатле их бугарски цар Јован Асен 1238. године пренесе у **Трново**, да би биле пренете у **Влашку** након пада Бугарске под Турке. Када је и Влашка постала угрожена турским упадима, а на молбу српске кнегиње Милице мошти су пренете у Београд. Када султан Сулејман I 1521. године осваја Београд, он уз остале драгоцености преноси у Цариград и мошти св. Петке. На молбу молдавског господара Василија 1641. године мошти су пренете у град Јаши, где се и данас налазе (осим два прста шаке, који су у капели свете Петке на Калемегдану).

Широм наше земље налази се и велики број лековитих извора, који су посвећени св. Петки. Један од њих је извор св. Петке у калемегданској тврђави у Београду где су њене мошти дуго времена почивале. Та чудотворна и лековита вода (агијазма, грч. αγίασμα) ове светитељке, лечи све болеснике, који са вером у Бога и љубављу према овој светитељки прилазе к њој.

Црква је слави 14. октобра по старом, односно 27. октобра по новом календару.

Ову Параскеву наш народ обично зове св. Петка а у српским приморским крајевима „Петка Биоградска“, јер су јој мошти почивале такође и у Београду.

Тakoђе је позната и као Петка Трновска, јер су јој мошти биле у Трнову.

(slavicnet.com)